

XLI.

Bilag

til

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen.

(Som Forslaget vil komme til at lyde, dersom Udvalgets og Udvalgets Flertals Ændrings- og Underændringsforslag vedtages.)

Kapitel I.

Om hvem Pligten til at forsørge Trængende paahviler.

§ 1.

Det Offentlige er pligtigt til at komme Enhver til Hjælp, forsaavidt og saalænge han ikke er i Stand til, at forskaffe sig og Sine det Nødvendige, til Livets Ophold eller til Kur og Pleie i Sygeomstilsælde, dog imod Erstatning af den eller dem, som det ifølge nedenstaaende Regler paahviler at forsørge eller understøtte den Paagjældende.

§ 2.

Ægtefæller ere, saalænge Ægtefællabet ikke ved Dom eller Bevilling er fuldstændig ophævet, pligtige til i Trængstilsælde gjensidig at forsørge hinanden. De mellem Ægtefæller i Anledning af deres Separation-vedtagne Villkaar med Hensyn til deres Formuesforhold skulle ikke ligeoverfor det Offentlige kunne medføre nogen Indskrænkning i den dem paahvilende gjensidige Forsørgelsespligt.

§ 3.

Forældre og hver især af dem ere forpligtede til at forsørge deres ægte Børn, indtil disse have fyldt det 18de Aar. Samme Forpligtelse, som Forældre saaledes have til at forsørge deres ægte Børn, har Moderen mod sine uægte Børn; Faderen er pligtig til i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Regler at yde Underholdningsbidrag til sine uægte Børn.

§ 4.

Den Pligt til at yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, som paahviler den ene Ægtefælle overfor dens ægte eller uægte Børn af andre Forbindelser eller overfor dens Stedbørn, overgaar ved Ægtefællabet til at blive en begge Ægtefæller, saalænge Ægtefællabet bestaar, paahvilende Forpligtelse.

§ 5.

Udover den i foregaaende Paragraf omhandlede Forsørgelsespligt paahviler det

a) den Mand, som gifter sig med en enke eller en fraskilt Hustru eller en ugift Kvinde, der har Børn, at forsørge hendes i Ægtefællabet indbragte Børn i samme Omfang som hans egne, uagtet Ægtefællabet med Børnenes Moder ophører,